

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 17 marca 2016 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Rejestracja, ocena i udzielanie zezwoleń w zakresie chemikaliów — Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (rozporządzenie REACH) — Zakres zharmonizowanej dziedziny — Rejestracja substancji w Europejskiej Agencji Chemikaliów przed wprowadzeniem ich do obrotu — Artykuł 5 — Krajowy rejestr produktów chemicznych — Obowiązek zgłoszenia do celów rejestracji — Zgodność z rozporządzeniem REACH — Artykuły 34 TFUE i 36 TFUE — Ograniczenie ilościowe w przywozie

W sprawie C-472/14

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Högsta domstolen (sąd najwyższy, Szwecja) postanowieniem z dnia 8 października 2014 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 20 października 2014 r., w postępowaniu:

Canadian Oil Company Sweden AB,

Anders Rantén

przeciwko

Riksåklagaren,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes pierwszej izby, pełniący obowiązki prezesa drugiej izby, J.L. da Cruz Vilaça, A. Arabadjiev, C. Lycourgos i J.C. Bonichot (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: E. Sharpston,

sekretarz: V. Tourrès, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 10 września 2015 r., rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Canadian Oil Company Sweden AB przez B. Hanssona oraz M. Lönnqvist, advokater,
- w imieniu A. Ranténa przez M. Wårnsbiego oraz M. Edqvist, advokater,
- w imieniu rządu szwedzkiego przez A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, a także E. Karlssona oraz L. Swedenborga, działających w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: szwedzki.

- w imieniu rządu duńskiego przez C. Thorninga oraz N. Lyshøja, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu fińskiego przez H. Leppo, działającą w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu norweskiego przez I. Thue oraz I.S. Jansen, działające w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez D. Kukovca oraz E. Manhaeve, działających w charakterze pełnomocników, wspieranych przez M. Johanssona, adwokat,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2015 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2010, L 118, s. 83), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 552/2009 z dnia 22 czerwca 2009 r. (Dz.U. L 164, s. 7, zwanego dalej „rozporządzeniem REACH”), a także wykładni art. 34 TFUE i 36 TFUE.
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między A. Ranténem oraz Canadian Oil Company Sweden AB (zwanym dalej „Canadian Oil”) a Riksåklagaren (prokuratorem królestwa) w przedmiocie kar nałożonych na A. Ranténa i na Canadian Oil za przywóz 320 ton produktów chemicznych do Szwecji bez zgłoszenia tego przywozu do Kemikalieinspektionen (inspektoratu ds. chemikaliów) celem wpisania do krajowego rejestru produktów.

Ramy prawne

Prawo Unii

- 3 Motyw 19 rozporządzenia REACH brzmi:

„[...] przepisy dotyczące rejestracji powinny nakładać na producentów i importerów wymóg generowania danych na temat substancji, które produkują lub importują, wykorzystywania tych danych do oceny ryzyka związanego z tymi substancjami oraz opracowywania i zalecania odpowiednich środków zarządzania ryzykiem. Aby zapewnić rzeczywiste wypełnianie powyższych obowiązków oraz ze względu na przejrzystość, procedura rejestracji powinna wymagać od producentów i importerów przedłożenia Agencji [Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA)] dokumentacji zawierającej wszystkie wspomniane informacje. Zarejestrowane substancje powinny być dopuszczone do obrotu na rynku wewnętrznym”.

4 Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia REACH stanowi:

„Celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia i środowiska, w tym propagowanie alternatywnych metod oceny zagrożeń stwarzanych przez substancje, a także swobodnego obrotu substancjami na rynku wewnętrznym przy jednoczesnym wsparciu konkurencyjności i innowacyjności”.

5 Tytuł II tego rozporządzenia jest poświęcony rejestracji substancji. Rozdział 1 tego tytułu jest zatytułowany „Ogólny obowiązek rejestracji i wymagania dotyczące informacji”.

6 W ramach owego rozdziału 1 art. 5 rozporządzenia, zatytułowany „Brak danych, brak obrotu”, zawiera następujące przepisy:

„Z zastrzeżeniem art. 6, 7, 21 i 23 substancje w ich postaci własnej, jako składniki preparatów lub w wyrobach nie są produkowane [w Unii Europejskiej] ani wprowadzane do obrotu, chyba że zostały zarejestrowane zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszego tytułu, jeżeli jest to wymagane”.

7 W tym samym rozdziale 1 art. 6 rozporządzenia REACH, zatytułowany „Ogólny obowiązek rejestracji substancji w ich postaci własnej lub jako składników preparatów”, przewiduje w ust. 1:

„O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, każdy producent lub importer substancji, w jej postaci własnej lub jako składnika jednego lub większej liczby preparatów, w ilości co najmniej 1 tony rocznie, przedkłada [ECHA] dokumenty rejestracyjne”.

8 Zgodnie z art. 125 wspomnianego rozporządzenia państwa członkowskie zapewniają system kontroli urzędowych oraz inne działania odpowiednio do okoliczności.

9 Artykuł 128 tego rozporządzenia brzmi następująco:

„1. Z zastrzeżeniem ust. 2 państwa członkowskie nie zabraniają, nie ograniczają ani nie utrudniają produkcji, importu, wprowadzania do obrotu ani stosowania substancji w jej postaci własnej, jako składnika preparatu lub w wyrobie, objętej zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, która spełnia warunki niniejszego rozporządzenia i, w stosownych przypadkach, wspólnotowych aktów prawnych przyjętych w ramach wykonywania niniejszego rozporządzenia.

2. Niniejsze rozporządzenie w żaden sposób nie stoi na przeszkodzie utrzymaniu lub ustanawianiu przez państwa członkowskie przepisów krajowych mających na celu ochronę pracowników, zdrowia ludzkiego i środowiska, obowiązujących w przypadkach, w których niniejsze rozporządzenie nie harmonizuje wymogów dotyczących produkcji, wprowadzania do obrotu lub stosowania”.

Prawo szwedzkie

Kodeks ochrony środowiska

10 Paragraf 5 pkt 5 zawarty w rozdziale 29 miljöbalken (kodeksu ochrony środowiska) przewiduje, że jest winna utrudniania kontroli w zakresie ochrony środowiska osoba, która, z naruszeniem wydanego przez rząd na podstawie rozdziału 14 § 12 tego kodeksu nakazu odnoszącego się do obowiązku zgłoszenia do rejestru produktów, rozmyślnie albo poprzez zaniedbanie, wytwarza albo przywozi na terytorium w ramach prowadzonej działalności gospodarczej produkty chemiczne.

11 Paragraf 12 zawarty w rozdziale 14 kodeksu ochrony środowiska stanowi:

„Wszystkie produkty chemiczne, które są wytwarzane w Szwecji lub przywożone do Szwecji w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, podlegają wpisowi do rejestru produktów stosownie do zasad ustalonych przez rząd lub organ wyznaczony do tego celu przez rząd. Rejestr ten prowadzi organ wyznaczony do tego celu przez rząd”.

Rozporządzenie (2008:245) w sprawie produktów chemicznych i organizmów biotechnicznych

12 Paragraf 3 förordningen (2008:245) om kemiska produkter och biotekniska organismer [rozporządzenia (2008:245) w sprawie produktów chemicznych i organizmów biotechnicznych] stanowi, że wszystkie produkty chemiczne i organizmy biotechniczne, wytwarzane w Szwecji albo przywożone do Szwecji do celów prowadzonej działalności gospodarczej podlegają zgłoszeniu do inspektoratu ds. chemikaliów celem rejestracji w rejestrze produktów, jaki inspektorat ten zobowiązany jest prowadzić – jeśli ów produkt albo organizm można przyporządkować jakiemuś rodzajowi produktów wymienionych w załączniku do rozporządzenia.

13 Zgodnie z § 4 owego rozporządzenia zgłoszenia tego winien dokonać podmiot, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wytwarza w Szwecji albo przywozi do Szwecji produkt chemiczny albo organizm biotechniczny.

14 W § 5 tego rozporządzenia ustanowiono odstępstwo od obowiązku zgłaszania na rzecz podmiotów, które importują mniej niż 100 kilogramów danego produktu rocznie.

Zarządzenie (KIFS 2008:2) w sprawie produktów chemicznych i organizmów biotechnicznych

15 W rozdziale 3 Kemikalieinspektionens föreskrifter (KIFS 2008:2) om kemiska produkter och biotekniska organismer [zarządzeniu (KIFS 2008:2) inspektoratu ds. chemikaliów w sprawie produktów chemicznych i organizmów biotechnicznych] zostały zawarte szczegółowe przepisy dotyczące zgłoszenia do rejestru produktów. Nazwisko lub firmę podmiotu zobowiązanego do zgłoszenia, adres i numer telefonu tego podmiotu, a także numer ewidencyjny osoby fizycznej albo numer identyfikacyjny spółki, jakie musi zawierać zgłoszenie, należy przekazać niezwłocznie, do dnia rozpoczęcia działalności. Pozostałe wymagane informacje należy przekazać do dnia 28 lutego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym powstał obowiązek zgłoszenia.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

16 W 2009 r. Canadian Oil przywiózł 392 tony produktów chemicznych do Szwecji.

17 Z naruszeniem prawa szwedzkiego wspomniany przywóz nie został zgłoszony do inspektoratu ds. chemikaliów przed upływem terminu w dniu 28 lutego 2010 r.

18 Wobec Canadian Oil oraz A. Ranténa, jako dyrektora generalnego tej spółki, wszczęto dochodzenie na podstawie kodeksu ochrony środowiska.

19 Wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2013 r. Hovrätten över Skåne och Blekinge (sąd odwoławczy z siedzibą w Malmö) skazał A. Ranténa na 60 stawek dziennych grzywny w wysokości 100 SEK (koron szwedzkich) – (około 11 EUR) a Canadian Oil – na grzywnę 200 000 SEK (około 22 113 EUR).

20 W skardze wniesionej do Högsta domstolen (sądu najwyższego) wspomniane podmioty stwierdziły zasadniczo, że zgłoszenie do inspektoratu ds. chemikaliów celem wpisu do rejestru produktów stanowi przeszkodę w swobodnym przepływie substancji, które są przedmiotem rozporządzenia REACH.

Rejestr ten realizuje zasadniczo takie same cele jak cele wspomnianego rozporządzenia, a zatem jest niezgodny z przepisami art. 128 tego rozporządzenia, a przewidziane w nim zasady w odnośnych dziedzinach, między innymi w dziedzinie zgłoszenia i rejestracji substancji chemicznych, należy uznać za w pełni zharmonizowane. W każdym razie wspomniany obowiązek zgłoszenia stanowi ograniczenie w przywozie zabronione na mocy art. 34 TFUE, a żadne z odstępstw przewidzianych w art. 36 TFUE nie znajduje zastosowania w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym.

- 21 Zdaniem sądu odsyłającego ze wspomnianego rozporządzenia nie wynika jasno, że jego zharmonizowany zakres stosowania obejmuje rejestrację produktów albo substancji chemicznych do celów, jak w przypadku szwedzkiego krajowego rejestru, poznania sposobów wykorzystania tych produktów albo substancji, monitorowania przez organy administracji przedsiębiorstw, które nimi operują, oraz przeprowadzania przez owe organy inspekcji w tych przedsiębiorstwach lub opracowania statystyk. Sąd odsyłający stawia sobie także pytanie, czy obowiązek zgłoszenia nie stanowi środków o skutku równoważnym z ograniczeniami ilościowymi w przywozie w rozumieniu art. 34 TFUE i czy w takim wypadku znajdowałoby zastosowanie, w proporcjonalnym zakresie, jedno z odstępstw przewidzianych w art. 36 TFUE.
- 22 Wobec powyższego Högsta domstolen (sąd najwyższy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Czy jest sprzeczna z rozporządzeniem REACH sytuacja, w której osoba przywożąca w ramach prowadzenia działalności gospodarczej do Szwecji produkt chemiczny, w odniesieniu do którego istnieje obowiązek rejestracji na podstawie wspomnianego rozporządzenia, musi także zgłosić ten produkt zgodnie ze szwedzkimi przepisami do Kemikalieinspektionen (inspektoratu ds. chemikaliów) celem rejestracji w szwedzkim rejestrze produktów?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy ustanowiony w Szwecji obowiązek zgłoszenia jest sprzeczny z art. 34 TFUE, biorąc pod uwagę odstępstwa wskazane w art. 36 TFUE?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

- 23 Poprzez pytanie pierwsze sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy rozporządzenie REACH należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono temu, by unormowanie krajowe zobowiązywało importera produktów chemicznych do zarejestrowania tych produktów we właściwym organie krajowym, chociaż w myśl owego rozporządzenia ów importer jest już zobowiązany do rejestracji tych samych produktów w ECHA.
- 24 W tym względzie należy przypomnieć, że celem wspomnianego rozporządzenia, zgodnie z jego art. 1 ust. 1, jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska, w tym propagowanie alternatywnych metod oceny zagrożeń stwarzanych przez substancje, a także swobodnego przepływu substancji na rynku wewnętrznym przy jednoczesnym wsparciu konkurencyjności i innowacyjności.
- 25 W tym celu omawiane rozporządzenie ustanawia zintegrowany system kontroli substancji chemicznych obejmujący ich rejestrację, ocenę oraz udzielanie zezwoleń i ewentualne ograniczenia ich stosowania. Podstawowe zasady regulujące te elementy zostały przedstawione przez Komisję Europejską we wstępie do wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia COM(2003) 644 wersja ostateczna z dnia 29 października 2003 r. Wniosek ten opisuje „system REACH” jako obejmujący przede wszystkim rejestrację, w odniesieniu do której „przemysł jest zobowiązany postarać się o właściwe informacje

dotyczące produkowanych przezeń substancji oraz wykorzystać te informacje celem zapewnienia bezpiecznego zarządzania tymi substancjami”, a następnie „ocenę, która pozwala na zweryfikowanie, że przemysł przestrzega swoich zobowiązań” i udzielanie zezwoleń w odniesieniu do substancji wzbudzających szczególnie duże obawy, których „ryzyko związane ze stosowaniem [...] jest opanowane w odpowiedni sposób lub [których] zalety społeczno-gospodarcze przeważają nad ryzykiem [, jeśli] nie istnieją substancje lub technologie zastępcze jako inne stosowne rozwiązanie”. Wreszcie „procedura stosowania ograniczeń oferuje sieć bezpieczeństwa pozwalającą na zarządzanie ryzykiem nieobjętym w odpowiedni sposób przez inne przepisy systemu REACH” (wyrok FCD i FMB, C-106/14, EU:C:2015:576, pkt 32).

- 26 Jeśli chodzi o swobodny przepływ na rynku wewnętrznym, jest on zapewniany w ten sposób, że zgodnie z art. 128 ust. 1 rozporządzenia REACH państwa członkowskie nie zabraniają, nie ograniczają ani nie utrudniają produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu ani stosowania substancji w jej postaci własnej, jako składnika preparatu lub substancji zawartej w wyrobie, objętej zakresem stosowania rozporządzenia, która spełnia warunki wspomnianego rozporządzenia i, w stosownych przypadkach, wspólnotowych aktów prawnych przyjętych w ramach jego wykonywania. Jednakże zgodnie ze wspomnianym art. 128 ust. 2 rozporządzenie REACH w żaden sposób nie stoi na przeszkodzie utrzymaniu lub ustanawianiu przez państwa członkowskie przepisów krajowych mających na celu ochronę pracowników, zdrowia ludzkiego i środowiska, obowiązujących w przypadkach, w których owe rozporządzenie nie harmonizuje wymogów dotyczących produkcji, wprowadzania do obrotu lub stosowania (wyrok Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri, C-358/11, EU:C:2013:142, pkt 32).
- 27 Z przepisów tych wynika zatem, że prawodawca Unii zamierzał dokonać harmonizacji owych wymogów jedynie w pewnych sytuacjach (zob. podobnie wyrok Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri, C-358/11, EU:C:2013:142, pkt 33).
- 28 W konsekwencji, aby odpowiedzieć na pytanie pierwsze postawione przez sąd odsyłający, należy ustalić, czy dotyczące obowiązku zgłoszenia i rejestracji substancji chemicznych przepisy rozporządzenia REACH harmonizują takie obowiązki, wobec czego sprzeciwiają się unormowaniu krajowemu zobowiązującemu importera produktów chemicznych do zarejestrowania ich we właściwym organie krajowym.
- 29 W tym względzie należy przypomnieć, że prawodawca Unii zamierzał, jak wynika z motywu 19 wspomnianego rozporządzenia, nałożyć na producentów i importerów wymóg generowania i przedkładania ECHA danych na temat substancji, które produkują lub przywożą, wykorzystywania tych danych do oceny ryzyka związanego z tymi substancjami oraz opracowywania i zalecania odpowiednich środków zarządzania ryzykiem.
- 30 Zgodnie ze wspomnianymi celami na mocy tego samego rozporządzenia ciężar analizy substancji chemicznych spoczywa na przemyśle. W tym celu ustanawia ono różne mechanizmy informacyjne mające na celu przyczynienie się, w trakcie całego łańcucha zaopatrzenia, do identyfikacji ich niebezpiecznych właściwości oraz zarządzania ryzykiem w celu uniknięcia szkodliwych skutków wywieranych na zdrowie ludzkie i środowisko naturalne (wyrok FCD i FMB, C-106/14, EU:C:2015:576, pkt 33).
- 31 Jednakże, jak również stwierdziła rzecznik generalna w pkt 42 swojej opinii, rejestracja substancji chemicznych w ECHA nie zapewnia przeglądu dotyczącego produkcji lub wprowadzania do obrotu tych substancji w poszczególnych państwach członkowskich. W szczególności rejestr Unii nie dostarcza systematycznie dokładnych informacji na temat lokalizacji wspomnianych substancji na terytorium państw członkowskich.

- 32 W związku z powyższym wprowadzenie rejestracji substancji chemicznych w ECHA stanowi warunek wstępny ich swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym, jeśli substancje te są poza tym zgodne z rozporządzeniem REACH, zwłaszcza co się tyczy ich właściwości, to harmonizacja, jakiej dokonuje tym samym to rozporządzenie, jeśli chodzi o ową rejestrację wspomnianych substancji, nie obejmuje innej formy rejestracji w organie krajowym, takiej jak rejestracja sporna w postępowaniu głównym, która nie stanowi takiego warunku wstępnego, która dotyczy innych informacji aniżeli informacje wymagane tym rozporządzeniem i która odpowiada tym samym celom co cele wyznaczone wspomnianym rozporządzeniem albo celom je uzupełniającym, a mianowicie między innymi zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska, a także swobodnego przepływu takich substancji na rynku wewnętrznym.
- 33 W tym względzie należy zaznaczyć w pierwszej kolejności, że rejestracja wymagana przez unormowanie krajowe sporne w postępowaniu głównym nie stanowi warunku wstępnego przywozu produktów chemicznych na terytorium danego państwa członkowskiego, ponieważ zgłoszenie organom krajowym odpowiednich informacji może nastąpić po przywozie, do dnia rozpoczęcia działalności, w odniesieniu do niektórych z tych informacji, a w odniesieniu do innych, do dnia 28 lutego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym przywóz miał miejsce.
- 34 W drugiej kolejności z uwag przedstawionych przed Trybunałem wynika, że rejestracja wymagana przez unormowanie krajowe sporne w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym służy zasadniczo temu, by organy krajowe mogły dysponować bazą danych konieczną do monitorowania produktów chemicznych na terytorium danego państwa członkowskiego, na którym spoczywa na mocy art. 125 rozporządzenia REACH zapewnienie takiego systemu kontroli, poprzez ułatwienie między innymi warunków inspekcji jednostek będących w posiadaniu tych produktów. O ile wspomniana baza danych umożliwia także dostęp do informacji księgowych lub statystycznych niezbędnych do określenia wysokości opłat z tytułu finansowania wspomnianego systemu kontroli, o tyle służy ona także określaniu polityki w dziedzinie ochrony środowiska, w tym zgłaszaniu, na poziomie Unii, propozycji wszelkich potrzebnych ulepszeń.
- 35 Tymczasem informacje, do których mają dostęp państwa członkowskie za pośrednictwem ECHA i które pochodzą z rejestracji omawianych produktów w tej agencji, w myśl rozporządzenia REACH nie zawierają wszystkich danych pozwalających na osiągnięcie celów wymienionych w poprzednim punkcie niniejszego wyroku.
- 36 Rejestracja ta dotyczy bowiem jedynie producentów albo importerów substancji chemicznych w ich postaci własnej albo zawartych w składnikach preparatów lub w wyrobach i wówczas, gdy ich ilości przewyższają tonę rocznie. Jeśli chodzi o substancje stanowiące składniki preparatów, wspomniana rejestracja nie pozwala w szczególności na poznanie zawartości procentowej każdej z substancji chemicznej zawartej w preparacie. Jeśli chodzi o substancje chemiczne w ich postaci własnej, wyprodukowane albo wprowadzone do obrotu w Unii, ich rejestracja w ECHA nie pozwala stwierdzić, na rynek którego państwa członkowskiego substancje te zostały dostarczone.
- 37 Natomiast informacje wymagane w celu rejestracji przywozu produktów chemicznych we właściwym organie na mocy unormowania krajowego spornego w postępowaniu głównym odnoszą się głównie do ilości substancji oraz do substancji stanowiących składniki preparatów znajdujących się na terytorium danego państwa członkowskiego, do ich lokalizacji na tym terytorium, do konkretnych dziedzin, w których są wykorzystywane, oraz do zainteresowanych podmiotów.
- 38 W tych okolicznościach harmonizacja dokonywana na mocy przepisów rozporządzenia REACH dotyczących obowiązków zgłoszenia i rejestracji substancji chemicznych, w odniesieniu do objętego zakresem tej harmonizacji zintegrowanego systemu kontroli substancji na terytorium Unii pozwalającego na zapewnienie bezpiecznego zarządzania tymi substancjami, nie może wykluczać innej rejestracji o cechach wymienionych w pkt 34 niniejszego wyroku, która przyczynia się między innymi

do wdrożenia systemu kontroli wspomnianego zarządzania w danym państwie członkowskim oraz do oceny wspomnianego zarządzania celem w szczególności zgłaszania, na poziomie Unii, propozycji wszelkich potrzebnych ulepszeń.

- 39 W związku z powyższym nie wydaje się, by harmonizacja wspomniana w punkcie poprzednim stała na przeszkodzie unormowaniu krajowemu zobowiązującemu importera produktów chemicznych do zarejestrowania tych produktów we właściwym organie krajowym, pod warunkiem jedynie, że wymagane informacje przyczyniają się zasadniczo do osiągnięcia tych celów. Chociaż wydaje się, że sytuacja taka ma miejsce w wypadku informacji wymienionych w pkt 37 niniejszego wyroku, to sąd odsyłający powinien to jednak ustalić.
- 40 W tym zakresie sama tylko okoliczność, że niektóre podstawowe informacje dotyczące w szczególności wskazania importera oraz produktów, a których przekazanie nie przysparza żadnych trudności, są już wymagane przy rejestracji w ECHA, nie wystarcza, by pozbawić charakteru uzupełniającego informacje, rozpatrywane jako całość, wymagane przez właściwy organ krajowy.
- 41 W tych okolicznościach na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć, że rozporządzenie REACH należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi ono na przeszkodzie temu, by unormowanie krajowe zobowiązywało importera produktów chemicznych do zarejestrowania tych produktów we właściwym organie krajowym, chociaż w myśl owego rozporządzenia ów importer jest już zobowiązany do rejestracji tych samych produktów w ECHA, pod warunkiem że wspomniana rejestracja we właściwym organie krajowym nie stanowi warunku wstępnego dla wprowadzenia do obrotu wspomnianych produktów, że dotyczy innych informacji aniżeli informacje wymagane tym rozporządzeniem i że przyczynia się do osiągnięcia jego celów, w szczególności w zakresie zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska, a także swobodnego przepływu takich substancji na rynku wewnętrznym, między innymi poprzez wdrożenie systemu kontroli bezpiecznego zarządzania takimi produktami w danym państwie członkowskim oraz poprzez ocenę tego zarządzania, co powinien ustalić sąd odsyłający.

W przedmiocie pytania drugiego

- 42 Mając na względzie odpowiedź udzieloną na pytanie pierwsze, należy zbadać pytanie drugie, poprzez które sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy przepisy art. 34 TFUE w związku z art. 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązkowi zgłoszenia i rejestracji produktów chemicznych, takiemu jak obowiązek przewidziany przez unormowanie krajowe sporne w postępowaniu głównym.
- 43 W tym względzie należy przypomnieć, że z utrwalonego orzecznictwa wynika, iż wszelkie uregulowania państw członkowskich mogące utrudniać, bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie, handel wewnątrz Unii, należy uznać za środki o skutku równoważnym z ograniczeniami ilościowymi w rozumieniu art. 34 TFUE (zob. w szczególności wyroki: Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, pkt 5; a także Scotch Whisky Association i in., C-333/14, EU:C:2015:845, pkt 31).
- 44 Jak stwierdziła rzecznik generalna w pkt 53 swojej opinii, wiążący charakter rejestracji przywozu produktów chemicznych we właściwym organie krajowym stanowi środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym w rozumieniu art. 34 TFUE, ponieważ konieczność wypełnienia formalności dotyczących przywozu może utrudnić handel wewnątrz Unii oraz blokować dostęp do rozpatrywanego rynku towarom, które są zgodnie z prawem wytwarzane i wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich (zob. podobnie wyrok Ahokainen i Leppik, C-434/04, EU:C:2006:609, pkt 21), czego zresztą nie podważa ani sąd odsyłający, ani żaden z zainteresowanych podmiotów wskazanych w art. 23 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, które przedłożyły uwagi w niniejszej sprawie.

- 45 Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym w przywozie może zostać uzasadniony w szczególności względami ochrony zdrowia i życia ludzi w rozumieniu art. 36 TFUE wyłącznie wtedy, gdy środek ten jest w stanie zagwarantować realizację zamierzonego celu i nie wykraczać poza to, co jest niezbędne dla jego osiągnięcia (wyrok Scotch Whisky Association i in., C-333/14, EU:C:2015:845, pkt 33). Ponadto środki krajowe potencjalnie utrudniające wewnątrzspółnotową wymianę handlową mogą zostać uzasadnione nadrzędnymi względami ochrony środowiska (zob. w szczególności wyrok Ålands Vindkraft, C-573/12, EU:C:2014:2037, pkt 77).
- 46 W niniejszym przypadku należy przypomnieć, że rejestracja wymagana przez unormowanie krajowe, takie jak unormowanie sporne w postępowaniu głównym, ma na celu pozyskanie danych, które, po pierwsze, zasadniczo mają charakter uzupełniający w stosunku do danych objętych zakresem stosowania rozporządzenia REACH i które, z drugiej strony, przyczyniają się, w danym państwie członkowskim, między innymi do wdrożenia określonego w tym rozporządzeniu systemu kontroli bezpiecznego zarządzania produktami chemicznymi oraz do oceny wspomnianego zarządzania celem w szczególności zgłaszania, na poziomie Unii, propozycji wszelkich potrzebnych ulepszeń. Taki cel związany z celem wspomnianego rozporządzenia zmierzający do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska może uzasadniać ewentualne przeszkody w swobodnym przepływie towarów.
- 47 Poza tym nie wydaje się, by wymagane od importerów przez sporne unormowanie krajowe informacje, takie jak informacje wymienione w pkt 37 niniejszego wyroku, stanowiące uzupełnienie informacji wymaganych przez wspomniane rozporządzenie celem dostosowania się do wymogu rejestracji przywożonych produktów chemicznych, nie były odpowiednie do wyznaczonego celu i by wykraczały poza to, co niezbędne dla jego osiągnięcia. Rejestracja wymagana przez rozpatrywane unormowanie krajowe celem pozyskania dokładnych informacji pozwalających właściwym organom krajowym na uzyskanie przeglądu produktów chemicznych występujących na terytorium danego państwa członkowskiego – czego nie zapewnia rejestracja w ECHA – przyczynia się bowiem do osiągnięcia celu przypomnianego w poprzednim punkcie niniejszego wyroku, przy czym ma ograniczony wpływ na swobodny przepływ tych produktów na rynku wewnętrznym, gdyż rejestracja sporna w postępowaniu głównym nie stanowi warunku niezbędnego do wprowadzenia takich produktów pochodzących z innych państw członkowskich do obrotu w Szwecji.
- 48 Mając na względzie powyższe rozważania, na pytanie drugie należy odpowiedzieć, że przepisy art. 34 TFUE w związku z art. 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoją one na przeszkodzie obowiązkowi zgłoszenia i rejestracji produktów chemicznych, takiemu jak obowiązek przewidziany przez unormowanie krajowe sporne w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym.

W przedmiocie kosztów

- 49 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, zmienione**

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 552/2009 z dnia 22 czerwca 2009 r. należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie temu, by unormowanie krajowe zobowiązywało importera produktów chemicznych do zarejestrowania tych produktów we właściwym organie krajowym, chociaż w myśl owego rozporządzenia ów importer jest już zobowiązany do rejestracji tych samych produktów w Europejskiej Agencji Chemikaliów, pod warunkiem, że wspomniana rejestracja we właściwym organie krajowym nie stanowi warunku wstępnego dla wprowadzenia do obrotu wspomnianych produktów, że dotyczy innych informacji aniżeli informacje wymagane tym rozporządzeniem i że przyczynia się do osiągnięcia jego celów, w szczególności w zakresie zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska, a także swobodnego przepływu takich substancji na rynku wewnętrznym, między innymi poprzez wdrożenie systemu kontroli bezpiecznego zarządzania takimi produktami w danym państwie członkowskim oraz poprzez ocenę tego zarządzania, co powinien ustalić sąd odsyłający.

- 2) Przepisy art. 34 TFUE w związku z art. 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązkowi zgłoszenia i rejestracji produktów chemicznych, takiemu jak obowiązek przewidziany przez unormowanie krajowe sporne w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym.

Podpisy